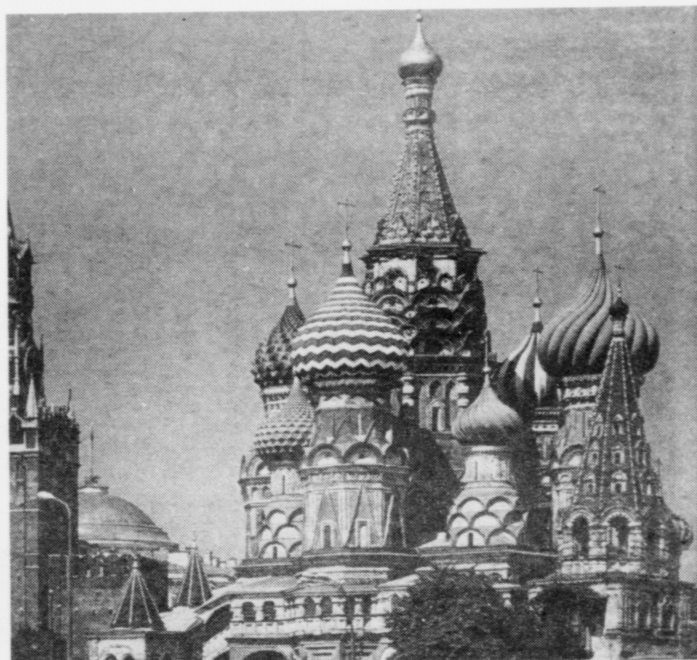
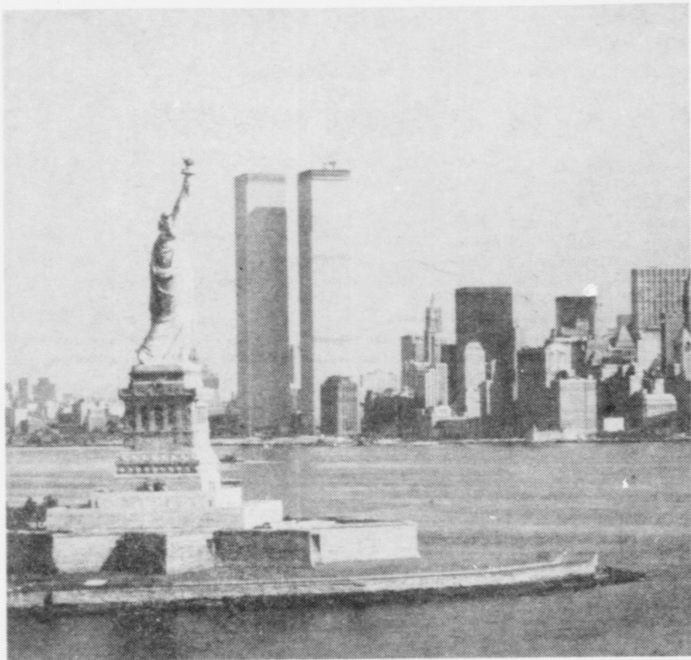

Uttanríkispolitikkur Reagans gagnar stalinistunum í Kreml. Hann er teimum til mikla hjálp, tí at sovjetbúgvinn er ómetaliga patriotískur og savnast í vandatiðum um stjórnmenn sínar uttan mun til hvussu óreinskusetir teir eru. Ráðgevarar Reagans munnu vera vánaligir sálarfrøðingar

mannatættini væl, at leggja allar kreftir í at skapa álit og seming landanna millum. Eg haldi sum Kupke og Vladimov, at vit neyvan fara at siggja nakað úrslit, so leingi oldingarnir sita í Kreml. Vit mugu seta okkara álit á tað

tungu og torføru uppgávu, tað verður, at skapa sosialismuni eitt menniskjaligt andlit. Tað gera vit í ongum føri við at sáða ótta, ræðslu og misálit. Tvørtur ímóti. Slikt skapar stalinismu. Slikt birtir upp undir tær totaliteru kreftir-

ongantið hevur verið so væl umtóktur í USA sum eftir innrásina í Grenada. Hetta sigur undirritaða einki annað enn tað, at USA er sjúkt og fult av negativum aggressiónum.

Søgan »Krákan« eftir Hans Andrias Djurhuus endar við hesum orðum: »Veturin er ikki vunnin enn, hann kemur, tá ið tú minst grunar tað, við ýlandi stormi og skara á hvørjari fonn.«

Orðini hóska Reagans USA. Heimsveldið hevur einki vunnið. Einki komma er broytt í støðuni í Miðamerika. Hon er effinn tann sama vónleysa sum frammanundan. Og hon fer at vera tann sama, so leingi USA ikki skilur, at vandamálini ikki kunnu loysast við krúti. Hon fer at vera tann sama óbroytta, so leingi Washington ikki er fort fyrri at loysa teir politisku spurn-

irnar taka undir við hesum einsrættaða ófrættaropi. Í totaliterum statum eru stjórnmenn og fólk teirra bæði offur og fangar av sini egnu propagandu, og tað kann vera teimum dyrt eins og okkum.

Allar miljónirnar, søgdu vit. Vit loyva okkum at ivast. Man ikki meginparturin sum so mangan fyrr bara yppa øksi og gjøgnumskoða propaganduna.

Danski útvarpsmaðurin í Moskva Samuel Rachlin helt tað. Hann var av teirri áskoðan, at hesi herróp vóru líka so nógv ein ávaring til fólk um at halda seg í skinninum (tann innlenska støðan er nevniliga alt annað enn góð bæði so og so) sum ein ávaring um, at tey skulu vera til reiðar at dubba seg móti útheiminum.

Hvussu er og ikki, so er úrslitið av

Skulu vit bjarga heiminum eiga vit í-staðin fyri hatur, hevndarhug og misálit at leggja allar kreftir í at skapa álit og seming landanna millum

komandi ættarliðið í Sovjet. Á tað, sum einki hevur havt við Stalin at gjørt, og sum einki vil hava við hann at gera.

Og tað eiga vit at gera við at rætta hesum ættarliði eina hjálpanði hond. Vit eiga at lætta teimum vegin, vera við til at slóða teimum hann. Styðja tey moralskt í stríðnum móti stalinismuni og fyrri teimum góðu kreftunum — sum so sanniliga eisini finnast í samfelag teirra. Hetta fer kanska at gera tað lættari fyrri tey at taka við tí ótrúliga

nar. Vit sissa hetta ættarliðið einans við at visa teimum, at vit vilja frið, avvápn, positivt samstarv og rættvisi fyrri øllum á jørðini. Tá kundi borið á, at tey komu okkum á mót við sama vilja.

Hvussu verður og ikki: Hetta er einasta gongda leiðin.

Støðan óbroytt

Tað frættist, at forsetin Reagan

Sterkar kreftir her á landi og ein stórir partur av okkara kristnu og háttmentaðu tjóð taka undir við ókristiliga og lítið mentaða ørskapi Reagans
Tí loyvi eg mær at spyrja: Eru vit hóast alt eitt sjúkt fólk?

Visindamenn hava givið okkum nógv gott, men eisini so ómetaliga nógv ónt, vápn, sum kunnu týna alt og leggja jørðina í oyði

ingarnar við fyrst at loysa teir sosialu. Politikkur Reagans rekur londini líka lúkst í føvningin á Kreml. Og trúgv mær, sum maðurin segði: einki land á jørðini vil enda í tí føvninginum. Men tey hava ofta einki annað val.

Úlvatiðir

Vit skrivaðu: »Kennir politistaturin seg hótan innanfrá, kann hann í eini handavending øsa sitt fólk upp við at siga, at stórir vandi hóttr fosturland og flagg, »fíggingin« hugsar um at leypa á, alt samalt fyrri at fáa folkið at gloyma sini egnu kor.«

Tað er netupp hetta, sum er við at henda nú. Allir teir statsstýrdu fjølmiðlarnir í Sovjet, bløð, útvarp, sjónvarp yla samfelt út yvir imperið: Úlvatiðir, úlvatiðir, og allar tær 260 miljón-

Reagans ørliga uttanríkispolitikki hesar »úlvatiðir«, ið vit og tey nú skulu igjøgnum. Og tað paradoksalu hendir, at uttanríkispolitikkur hansara gagnar stalinistunum í Kreml. Hann er teimum til mikla hjálp, tí at sovjetbúgvinn er ómetaliga patriotískur og savnast í vandatiðum um stjórnmenn sínar uttan mun til, hvussu óreinskusetir teir eru. Ráðgevarar Reagans munnu vera vánaligir sálarfrøðingar.

Sum eg skilji tað, taka sterkar kreftir her á landi og ein stórir partur av okkara kristnu og háttmentaðu tjóð undir við Reagans ókristiliga og lítið mentaða ørskapi.

Undirritaði skrivaði fremst í hesi greinarøð: »Undirritaði helt og heldur ikki, at land okkara var ella er sjúkt.«

Nú loyvir hann sær at spyrja: Eru vit hóast alt eit sjúkt fólk?

Jens Pauli Heinesen